

Исуса Христа со всіми вами“, двама иподіаконы (*), изъ сѣверны-тѣ двери приводѣть посвящаемый-тѣ предъ царски-тѣ врата и тука като произнесѣть думы-тѣ „повели! повелите!“ предавѣть представленный-тѣ на діаконы-тѣ. Като приблизѣть посвящаемый-тѣ до престолъ-тѣ, при кой-то ся нахожда святи-тель-тѣ архіерей, протодіаконъ-тѣ (първый-тѣ діаконъ) дума: „повели преосвященійшій владыко!“ послѣ това протодіаконъ-тѣ като напредъ ходи, посвящаемый-тѣ, въ знакъ на духов-нѣ-тѣ радость обикалѣжъ Св. Престолъ и всѣкій пѣть съ мо-литвѣ въ уста-та: „Святой Боже! Святой Кръпкій! Святой Без-смертный помилуй насъ“, цѣлува углы-тѣ (кюшета-та) на святой-тѣ престолъ. Напоконъ при всѣко забикаленье около престолъ-тѣ, цѣлува одежды-тѣ (омофоръ-тѣ, набедреникъ-тѣ) и рѣка-тѣ на епископъ-тѣ, кой-то сѣди и ще посвящава.

Въ исто-то время пѣвцы-тѣ пѣѣтъ тропари-тѣ, кои-то ся пѣѣтъ и при вѣнчанье-то: 1) „Святыи мученицы....“ 2) „Слава тебѣ, Христе Боже, апостоломъ похвало“, и 3) „Исаіе ликуй....“ и т. п. това пѣніе на вѣнчальны-тѣ тропари означава, отъ еднѣ странѣ, това, чи посвящаемый-тѣ ся удостоива отъ таквѣ высокѣ честь; а отъ другѣ, изражава това, чи онъ отдава всичкій себе си да служи на Святаѣ-тѣ Църквѣ, ако бы ся случило нему да преноси страданія, подобны на страданія-та на святыи-тѣ мѣченицы.

Подирь тоекратно-то обхожденіе около престолъ-тѣ, по-свящаемый-тѣ, предъ само-то посвященіе, като тури крьстооб-разно вразъ престолъ-тѣ рѣцѣ-тѣ си, какъ бы всичкитѣ си сили за служенье на престолъ-тѣ, а върху рѣцѣ-тѣ си преклонява главѣ-тѣ си, застанува отъ деснѣ тѣ странѣ нопрестолъ-тѣ токмо на едно колѣно, въ знакъ на това, чи онъ приима вразъ себеси не всички-тѣ дѣлжности на священнослуженіе-то, както напри-м. дѣлжности-тѣ на священникъ-тѣ, а дѣлженъ е само да приима участіе въ богослуженіе-то и въ назиданіе-то на пасомы-тѣ, на кои-то главный-тѣ рѣководитель е священникъ-тѣ.

(*) При посвященіе-то въ діаконъ приводѣть избранный-тѣ иподіаконы-тѣ, понеже самъ онъ ся нахожда въ иподіаконскѣ дѣлжность въ кой-то онъ ся назначавъ презъ архипастырско благословеніе и постриженіе на космы-тѣ му въпосреди църквѣ-тѣ, какъ и презъ возложеніе на оръѣ-тѣ вразъ рамо-то му. Това постриженіе на космы-тѣ не съставлява таинство и означава само причисленіе на извѣстно лице въ чинъ-тѣ на църковно служащи-тѣ: каквы сѣ: свѣщеносцы-тѣ, чтецы-тѣ, пѣвцы-тѣ и иподіаконы-тѣ. Тія лица назначены въ подобнѣ службѣ справедливо и ся азвѣтъ токмо причетники.